

La victòria de Le Pen a Niça l'ha dut a endurir el seu discurs.

ARXIU

Joana d'Arc naix a Niça

En el llenguatge de Jean Marie Le Pen la referència a Joana d'Arc és una constant. Símbol del nacionalisme francès, el líder de l'extrema dreta procura acostar-se'l a les seues posicions i sempre troba la manera de fer-ho. Ara un mot, ara un dibuix darrere la trona. Quan diumenge passat el Front Nacional va guanyar les eleccions de Niça, la veneració per l'heroïna medieval francesa arribà a la quota més alta: "Joana d'Arc ha tornat a nàixer a Niça" proclamava el cap de premsa de Le Pen. El miracle que anunciava el cap de premsa (la resurrecció d'una morta) no es produí realment, però els resultats de Niça confirmaven una sospita tenebrosa: el Front Nacional és el principal partit en aquesta ciutat provençal i Jean Marie Le Pen té tots els punts per a convertir-se en el pròxim president de la regió Provença-Alps-Costa Blava.

Els resultats són transparents: el Front Nacional es va apoderar del 38% dels vots de Niça, millorant així en vuit punts els últims resultats obtinguts i superant els altres set partits que hi competien. Entre ells el Partit Socialista, que s'ha-

gué de conformar amb el 12,10 per cent dels sufragis. Els resultats han creat una gran preocupació a l'estat francès, on hi haurà eleccions regionals el dia 22 de març. El partit de Le Pen pot obtenir molt bons resultats en diverses àrees del sud de l'hexàgon, entre elles Catalunya, i la regió de París.

Aquesta possibilitat ha aixecat una gran polseguera i molta preocupació, en la mesura que Le Pen no ha moderat gens el seu discurs racista, ans l'ha accentuat. En els mítings previs a les eleccions de la Provença va arribar a dir que França havia de reconstruir l'imperi d'ultramar i que els fets d'Algèria demostraven la superioritat dels blancs davant els àrabs i la incapacitat d'aquests per a la política.

En aquesta línia de preocupació per l'ascens lepenista el setmanari *Globe* ha publicat una novel·la inscrita en un augment de la violència, propiciada des del Front Nacional. L'escalada comença després de les eleccions regionals que obliguen Mitterrand a fer un referèndum sobre la presidència i s'acaba amb l'arribada al poder a mitjan 1993 de Le Pen i candidats afins.

La novel·la de *Globe* posa en acció tots els polítics francesos i descabdella una hipòtesi factible que és l'anul·lació dels grups tradicionals de la dreta en mans del Front Nacional, conforme va avançant l'onada violenta. L'editorial que l'acompanya és ben clara: "Això, certament, només és una novel·la, una petita novel·la negra, però adverteix sobre el que podria passar si els demòcrates no vigilem més el nostre futur immediat. Ens trobem en 1993 i aquí, sorgit d'un país resignat, apareix un àngel blanc de l'extrema dreta -l'autor ha triat Philippe de Villiers. Muntat sobre una onada de nou ordre moral que creix, i creix, i creix. Contra tot pronòstic, contra tota lògica, és ell l'escollit, contra els cacics de la dreta, contra Rocard, gràcies a una manipulació muntada per Ponia-towski i Le Pen. Darrere l'anècdota hi ha la convicció que l'extrema dreta es troba molt a prop de trobar un Le Pen presentable, una espècie de monstre que combinaria pseudomodernitat i nacionalisme francès. És una novel·la que convé llegir per provar d'evitar-la"

V. P.